

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Σχολιασμένα από τον
Σ Τ. ΜΑΡΑΝΤΟ

ΝΙΚΟΥ ΜΠΑΚΟΛΑ : «Κήπος
Πριγκήπων» — μυθιστόρημα
(«Γκόνης» 1966).

Στην αρχή ξαφνιάζει αυτό το άπο-
διοργανωμένο ύφος — που ωστόσο είναι
άκρως προσωπικό ύφος. Ο κ. Ν. Μ.
είναι ένας προκαμένος πεζογράφος.
Κι η ύπαινηχτική του αναδρομή σε
παλιά πρότυπα (και πρόσωπα) δίνει
στο μύθο μιιά πρωτόφαντη γοητεία. Το
ανάκαταμα προσωπικών εμπειριών, παι-
δικών αναμνήσεων, ξεχασμένων στιγ-
μών, που συγκροτούν μιιά τραγωδία,
προκαλεί το ενδιαφέρον του αναγνώ-
στη. Η αφήγησή του (που αούστηρά
κρινόμενη είναι γεμάτη σολοικισμούς
και γραμμαστικές ή συνταχτικές πα-
ρεκκλίσεις) έχει πολλά από την ποιή-
ση και ο συγγραφέας διαμορφώνει ένα
ιδιότυπο γλωσσικό όργανο. Ύστερα
από τις πρώτες σελίδες, ο λόγος γί-
νεται οικείος, και η προσοχή μας δε
διασπάται. Δεν ξέρουμε ωστόσο ποιές
δυνατότητες μπορεί να χει αυτός ο τρό-
πος της αφήγησης κι ως πού μπορεί
να φτάσει. Ξέρουμε, όμως, πώς σήμε-
ρα μπορούμε να πούμε με πάσα βε-
βαιότητα: έγινε ημίν πεζογράφος
πρώτου μεγέθους, πού το τάλαντό του
δεν τρέφεται με κομπρολογίες και έζω-
φρενισμούς.